

ЛІТЕРАТУРА

1. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 року // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
2. Алтуніна О. М. Сутність та види функцій органів місцевого самоврядування / О. М. Алтуніна // Форум права. – 2009. – № 3. – С. 8–13.
3. Григорьев В. А. Эволюция местного самоуправления. Отечественная и зарубежная практика : монография / В. А. Григорьев. – К. : Истина, 2005. – 424 с.
4. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / за ред. С. Г. Серьогіної. – Х., 2005. – 256 с.
5. Коваленко А. В. Завдання та функції органів місцевого самоврядування у забезпеченні захисту прав споживачів / А. В. Коваленко // Державне будівництво. – 2012. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/DeBu_2012_2_44.pdf.
6. Кравченко В. В. Муніципальне право України : навчальний посібник / В. В. Кравченко, М. В. Пітцик. – К., 2003. – 672 с.
7. Лазарев Б. М. Компетенция органов управления : Правовые проблемы оформления и реализации / Б. М. Лазарев. – М. : Юрид. лит-ра, 1972. – 280 с.
8. Лихачов С. В. Щодо функцій органів місцевого самоврядування в Україні / С. В. Лихачов // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 272–276.
9. Майстро С. В. Розмежування повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування / С. В. Майстро // Державне будівництво. – 2012. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/DeBu_2012_1_33.pdf.
10. Сергеева О. Р. Місцеве самоврядування у процесах демократизації суспільства в Україні / О. Р. Сергеева // Економічний небелівський вісник. – 2014. – № 1 (7). – С. 400–406.
11. Скороход О. П. Досвід місцевого самоврядування Франції та Польщі: здобутки та застереження для України / О. П. Скороход // Стратегічні пріоритети : наук.-аналіт. зб. / Нац. ін-т стратег. дослідж. – К., 2008. – № 4. – С. 159–164.
12. Парламентські процедури : посібник для депутатів місцевих рад та активістів громад / Волинський ресурсний центр / Василь Кашевський (упоряд.). – Рівне, 2008. – 134 с.
13. Уваров А. А. Механизм реализации функций местного самоуправления / А. А. Уваров // Централизм, демократия, децентрализация в современном государстве : конституционно-правовые вопросы : материалы международной научной конференции (Москва, 7–9 апреля 2005 г.) / под ред. С. А. Авакяна. – М., 2006. – С. 320.

УДК 341.342.9

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ

**Козачок І.Я.,
аспірант**

Юридичний інститут Національного авіаційного університету

Стаття присвячена деяким аспектам визначення адміністративної відповідальності у сфері забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті. Визначено особливості такої відповідальності та запропоновано шляхи її вдосконалення через зміну відповідних правових норм. Здійснено порівняльний аналіз законодавства України та інших країн пострадянського простору щодо правових норм, які стосуються даного питання.

Ключові слова: безпека польотів, адміністративна відповідальність, державне регулювання, адміністративне правопорушення.

Kozachok I.Y. / ПРОБЛЕМНЫЕ ВОПРОСЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ В СФЕРЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ БЕЗОПАСНОСТИ ПОЛЁТОВ / Национальный авиационный университет, Украина

Статья посвящена некоторым аспектам определения административной ответственности в сфере обеспечения безопасности на авиационном транспорте. Определены особенности такой ответственности, а также предложены пути её усовершенствования через изменение определенных правовых норм. Осуществлен сравнительный анализ законодательства Украины и других стран постсоветского пространства по поводу правовых норм, которые имеют отношение к данному вопросу.

Ключевые слова: безопасность полётов, административная ответственность, государственное регулирование, административные правонарушения.

Kozachok I.Y. / ENVISAGE THE ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY IN ENSURING SAFETY / National Aviation University, Ukraine

In today's conditions, as the experts, due to the intensification of the use of airspace, increased risks associated with its use for persons engaged in activities on the use, storage or maintenance of aircraft, and for the people and about the objects that are on earth. In connection with this topical issue and the responsibility for violation of rules and regulations related to air movement and flight safety. Considerable damage causing aviation administrative offences, which, although not entail serious consequences, but lead to property damage, harm normal and safe operation of aircraft and aviation assets, which leads to trust to aviation by the public. It should attract the attention of researchers and practitioners to topical issues of administrative responsibility for offenses that impinge on the safety of civil aviation, as well as some gaps in national legislation that relates to offenses suggest ways of improvement. Today in science conducted insufficient research problems of administrative responsibility for offenses that infringe on civil aviation security, and a large number of scientific articles touch this issue only indirectly, in the context of other problems. The article is devoted to some aspects of the definition of administrative responsibility in ensuring safety of aviation. The features of this responsibility and the ways to improve it through changing the relevant legal provisions. The comparative analysis of the legislation of Ukraine and other post-Soviet countries on legal norms relating to this issue.

Key words: flight safety, administrative liability, government regulation, administrative offense.

Першочергове значення для нормальної та безпечної діяльності транспорту полягає у найсуворішому дотриманні правопорядку, порушення якого не тільки дезорганізує рух транспорту, але й може спричинити людські жертви та тяжкі матеріальні наслідки. Тому всі хто має відношення до безпеки польотів, безумовно, повинні виконувати правові норми та правила, що регулюють діяльність транспорту.

Питання законодавчого врегулювання норм адміністративної відповідальності за порушення правил безпеки польотів та їх удосконалення сьогодні набуває особливої гостроти. Під адміністративною відповідальністю розуміють накладення на порушників адміністративно-правових норм передбачених законом стягнень, що мають для винних осіб обтяжливі наслідки матеріального чи мораль-

ного характеру. Адміністративна відповідальність є одним із видів юридичної відповідальності і, разом з тим, це – складова адміністративного примусу.

Законодавство про адміністративні правопорушення має своїм завданням охорону прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного й неухильного додержання законів, правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством. Велике значення тут має правильне застосування чинного законодавства про адміністративну відповідальність. Її роль у боротьбі з правопорушеннями постійно зростає, оскільки встановлюється відповідальність за дії, які раніше не належали до правопорушень (неповага до суду, порушення податкового законодавства, недобросовісна конкуренція тощо). Збільшується і кількість правопорушень, за які поряд із дисциплінарними та цивільно-правовими заходами застосовують адміністративні стягнення [1, с. 120].

На думку В. К. Колпакова, адміністративна відповідальність – це примусове, з додержанням встановленої процедури застосування правомочним суб'єктом передбачених законодавством за вчинення адміністративного проступку заходів впливу, які виконані правопорушником.

Як явище правової дійсності адміністративна відповідальність характеризується двома видами ознак. По-перше, це ознаки, властиві юридичній відповідальності в цілому (основні); по-друге, це ознаки, що відмежовують адміністративну відповідальність від інших видів юридичної відповідальності (похідні). Основні ознаки адміністративної відповідальності полягають у тому, що вона: 1) є засобом охорони встановленого державою правопорядку; 2) нормативно визначена і полягає у застосуванні (реалізації) санкцій правових норм; 3) є наслідком винного протиправного діяння; 4) супроводжується державним і громадським осудом правопорушника і вчиненого ним діяння; 5) пов'язана з примусом, з негативними для правопорушника наслідками (морального або матеріального характеру), яких він має зазнати; 6) реалізується у відповідних процесуальних формах.

Похідні ознаки адміністративної відповідальності визначаються її юридичною природою. Тривалий час у правовій науці підставою адміністративної відповідальності вважалася протиправна винна дія або бездіяльність, що порушує встановлене адміністративно-правовою нормою правило, але за своїм характером і наслідками не тягне за собою кримінального покарання [2, с. 290].

На думку С. Т. Гончарука, в теорії адміністративного права адміністративна відповідальність здебільшого розглядається як вид правової відповідальності, що наступає у вигляді застосування до винних у вчиненні адміністративних правопорушень осіб у передбачених законом формах і порядку адміністративних стягнень. Вона виступає досить важливим і дієвим правовим засобом забезпечення належного дотримання встановлених державою різноманітних правил поведінки у різних галузях і сферах суспільного життя. Особливо широко вона застосовується з метою охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, боротьби з різними правопорушеннями та покарання правопорушників [4]. Адміністративна відповідальність нерозривно пов'язана з адміністративним примусом в цілому, є однією із його важливих складових. Широке практичне застосування адміністративної відповідальності у найрізноманітніших галузях правового регулювання робить її до певної міри універсальним і ефективним правовим засобом охорони урегульованих правом суспільних відносин.

Важливу правоохоронну роль відіграє адміністративна відповідальність і в галузі повітряного транспорту, де вона широко застосовується з метою спонукання до належного дотримання встановлених у цій галузі різноманітних

правил поведінки, забезпечення громадського порядку та громадської безпеки на об'єктах цивільної авіації. До особливостей адміністративної відповідальності в галузі повітряного транспорту можна віднести те, що багато норм, якими встановлюються певні правила поведінки в цій галузі та регулюються інші правовідносини, за порушення яких настає адміністративна відповідальність, є бланкетними, носять відсильний характер. Специфічним тут є і те, що адміністративні стягнення за окремі правопорушення в цій галузі має право накладати значне коло уповноважених на те суб'єктів. До кола таких суб'єктів відносяться, зокрема посадові особи органів повітряного транспорту, органів внутрішніх справ на повітряному транспорті, органів державного пожежного нагляду, а також суди.

А. В. Філіпов вважає, що одним з фундаментальних питань в інституті адміністративної відповідальності є питання об'єкту правопорушення, оскільки воно має як теоретичне, так і певне практичне значення. Без чіткого розуміння, що є об'єктом посягання, неможлива правильна кваліфікація діяння, оскільки тільки точне визначення об'єкта посягання дозволяє розмежовувати різні склади правопорушень. Він вважає, що родовим об'єктом посягання всіх адміністративних правопорушень на транспорті, передбачених главою 10 КУпАП треба вважати нормальне та безпечне функціонування транспортної системи України. Нерідко його визначають як громадський порядок на транспорті. Так само, родовим об'єктом адміністративних правопорушень на цивільному повітряному транспорті є нормальна і безпечна діяльність цивільної авіації та її об'єктів, тобто безпека цивільної авіації та безпосередньо безпека польотів [3, с. 12].

В свою чергу, С. Т. Гончарук вважає, що об'єктом посягання адміністративних правопорушень в галузі повітряного транспорту виступають суспільні відносини, що складаються в процесі функціонування авіаційних підприємств, установ та інших об'єктів цивільної авіації, встановленого порядку управління в галузі повітряного транспорту, дотримання в цій галузі різноманітних правил, забезпечення громадського порядку та громадської безпеки.

Цікавою є позиція і А. П. Гончаренко: «родовий об'єкт адміністративних правопорушень у сфері порушень безпеки польотів досить складний та неоднозначний. Водночас в ролі речового об'єкта для цих проступків служать відносини громадської безпеки і, насамперед, відносини у сфері цивільної авіації та безпеки польотів. Чинне вітчизняне законодавство, зокрема Повітряний кодекс України, розрізняє декілька близьких за значенням, але не ідентичних понять, пов'язаних з безпекою авіації, а саме «безпека авіації», «авіаційна безпека», «безпека польотів» та ін. Найбільш широке значення серед них має категорія «безпека авіації», яка складається з безпеки польотів, авіаційної безпеки, екологічної безпеки, економічної та інформаційної безпеки». У Повітряному кодексі України (далі – ПКУ) зазначено, що державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави, національної безпеки та потреб суспільства і економіки у повітряних перевезеннях та авіаційних роботах. У ПКУ безпека авіації визначається як стан галузі цивільної авіації, за якого ризик завдання збитків людям чи майну знижується до прийнятного рівня у результаті безперервного процесу визначення рівня безпеки і керування ним та утримується на такому рівні, або знижується далі, у сферах безпеки польотів, авіаційної безпеки, охорони навколишнього природного середовища, економічної безпеки та інформаційної безпеки (п. 20 ст. 1 ПКУ). Безпека польотів визначається як стан, за якого ризик шкоди чи ушкодження обмежений до прийнятного рівня (п. 21 ст. 1 ПКУ), а авіаційна безпека – як захист цивільної авіації від актів незаконного втручання, який за-

безпечується комплексом заходів із залученням людських та матеріальних ресурсів (п. 22 ст. 1 ПКУ). На думку А. П. Гончаренко, законодавець надто вузько і не досить конкретно визначив поняття безпеки польотів. Його ширше тлумачення слід черпати з інших нормативно-правових та підзаконних актів, які регулюють дану діяльність, більш широких понять, а саме: безпеки авіації та авіаційної безпеки. Не можна не погодитися з автором, що в ПКУ поняття авіаційної безпеки та безпеки польотів доцільно було б визначити більш чітко і конкретизовано. З наведених визначень важко окреслити коло відносин, які є безпосереднім об'єктом порушень авіаційної безпеки, зокрема безпеки польотів [4].

Також суперечливим є поняття суб'єктів адміністративної відповідальності правопорушень у сфері безпеки польотів. На думку Н. В. Дараганової, до першої групи суб'єктів адміністративних правопорушень на повітряному транспорті слід віднести працівників галузі цивільної авіації, а до другої – осіб, які не входять в категорію працівників галузі цивільної авіації, тобто всіх інших осіб. Члени екіпажу повітряного судна, на час виконання ними своїх службових повноважень, належать до першої групи. Н. В. Дараганова наголошує, що члени екіпажу повітряного судна можуть і не входити в першу категорію суб'єктів адміністративних правопорушень на повітряному транспорті. Це трапляється у випадку, коли адміністративні правопорушення були скоєні ними не під час виконання своїх службових обов'язків, а під час їх законодавчо встановленого відпочинку. В цивільній авіації час, коли, на перший погляд, член екіпажу повітряного судна не виконує напрямую свої службові обов'язки, часто не є часом відпочинку, а входить до категорії «робочий час» [5, с. 39].

Ключовим питанням щодо необхідності притягнення до відповідальності є притягнення до відповідальності осіб екіпажу цивільного повітряного судна. До осіб, на яких поширюється дія статутів або спеціальних положень про дисципліну, відносились і певні категорії працівників цивільної авіації, – працівники експлуатаційних підприємств, навчальних закладів, льотно-випробувальних станцій, заводів. А згідно з КУпАП, певні категорії осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів, за вчинення адміністративних правопорушень несуть дисциплінарну відповідальність. Діяльність і цивільній авіації ставить підвищені вимоги щодо необхідної організованості, злагоженості, чіткості і оперативності всіх служб, підприємств, організацій і установ цивільної авіації, а також щодо необхідності сумлінного, точного і своєчасного виконання свої службових обов'язків, наказів і розпоряджень керівників. Саме з метою підвищення відповідальності певних категорій цивільної авіації, попередження значних негативних наслідків, настання яких пов'язано з невиконанням або виконанням неналежним чином цими працівниками своїх посадових обов'язків, були запроваджені спеціальні норми, викладені у статутах про дисципліну працівників цивільної авіації. На нашу думку, доцільним буде визначити суб'єктом адміністративного правопорушення лише екіпаж повітряного судна, а не весь авіаційний персонал, оскільки лише він має безпосереднє відношення саме до безпеки польотів, а не до безпеки авіації в цілому

Схожі норми, поряд з КУпАП, закріплені і в Кодексі Естонської Республіки про адміністративні правопорушення. У ст. 84 Кодексу («Порушення правил безпеки польотів») міститься чіткий перелік протиправних дій, які тягнуть за собою адміністративну відповідальність, а саме: розміщення в районі аеродрому яких-небудь знаків чи устаткувань, схожих з маркірувальними знаками чи устаткуваннями, прийнятими для розпізнавання районів аеродромів; спалення піротехнічних виробів без дозволу адміністрації аеродрому чи аеродрому; спорудження об'єктів, які сприяють скупченню птахів, небезпечних для

польотів повітряних суден. Також закріплені норми щодо порушення вимог безпеки на повітряних суднах (ст. 85) та порушення правил безпеки в цивільній авіації. Недоліком, на нашу думку, є те, що в останніх двох статтях немає чіткого пояснення та розмежування понять «вимоги безпеки на повітряних суднах» та «правила безпеки в цивільній авіації» [6]. Цікавими є схожі норми Кодексу Республіки Узбекистан про адміністративну відповідальність. Відмінністю є те, що у ст. 116 («Порушення правил безпеки польотів») існує норма, яка прямо передбачає адміністративну відповідальність за допуск до управління повітряним судном членів екіпажів, які перебувають в стані алкогольного сп'яніння, а законодавство Казахстану забороняє (ст. 565) допуск до роботи авіаційного персоналу, якщо хтось з його членів не пройшов професійну підготовку чи не має відповідної кваліфікації. Також у ст. 117 «Порушення правил поведінки на повітряному судні» існує норма про порушення правил фотографування, кінозйомки, відео зйомки, а також користування засобами радіозв'язку на борту повітряного судна [7]. Схожа норма закріплена і у законодавстві Казахстану – забороняється користування послугами мобільного зв'язку на борту повітряного судна на всіх етапах польоту, радіоелектронними засобами та високочастотними пристроями побутового призначення на етапах рулювання, набору висоти, заходу на посадку повітряного судна [8]. Така ж норма передбачена і в ст. 111 Кодексу Туркменістану про адміністративні правопорушення [9], а також ст. 254 Кодексу Киргизстану. Кодекс республіки Білорусь про адміністративні правопорушення закріплює лише одну статтю, що стосується безпеки польотів – «Порушення правил безпеки польотів», але варто звернути увагу на статтю 18.5.4, яка встановлює адміністративну відповідальність за самовільний прохід чи проїзд по території аеродрому (крім аеровокзалу), аеродрому, інших об'єктів цивільної авіації [10].

Але, на нашу думку, найбільш вдало та широко розкриті положення, які стосуються відповідальності за порушення безпеки польотів, в кодексах про адміністративні правопорушення Республіки Азербайджан та Республіки Киргизстан про адміністративну відповідальність. Важливою відмінністю законодавства Киргизстану є те, що Кодекс закріплює положення про адміністративну відповідальність щодо порушення правил, направлених на забезпечення збереження вантажів на повітряному транспорті (ст. 255), ухилення від особистого огляду багажу та ручної поклажі (ст. 256), порушення встановлених правил збереження вантажів та багажу, прийнятого до перевезення повітряним транспортом (ст. 257). Також прямо прописана норма, яка передбачає відповідальність для водіїв транспортних засобів, які не дотримуються правил руху в аеропортах [11].

Щодо Кодексу Азербайджанської Республіки, то тут варто відмітити точну деталізацію кожної норми як з правової, так і з технічної точки зору. Також дуже важливим є закріплення у законодавстві норми про недопущення куріння у невідновлених місцях на повітряному транспорті (ст. 133.3), а також варто сказати, що саме в Азербайджані найвищі штрафи за вказані проступки (мається на увазі грошовий еквівалент) [12]. На нашу думку, було б доречно запозичити кілька з цих важливих правових норм із законодавства зарубіжних країн до КУпАП та у ПКУ задля більш повного та ефективного забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті. Особливо це стосується правил поводження на борту літака.

Адміністративна відповідальність нерозривно пов'язана з адміністративним примусом у цілому, є однією із його важливих складових. Широке практичне застосування адміністративної відповідальності в дуже різноманітних галузях правового регулювання робить її до певної міри універсальним і ефективним правовим засобом охорони урегульованих правом суспільних від-

носин. Необхідне також чітке окреслення кола протиправних діянь, які загрожують безпеці польотів. При їх кваліфікації необхідно звертатися до аналізу спеціальних правил міжнародних польотів. Теоретичне і практичне

значення має також питання об'єкту та суб'єкту правопорушення, від визначення якого залежить правильна кваліфікація протиправного діяння, спрямованого проти безпеки авіації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Беззубов Д. О. Адміністративне право України : навчальний посібник / Д. О. Беззубов, В. Д. Гвоздецький, О. В. Дудник, В. О. Заросило, А. Й. Подоляка. – К. : «МП Лесч», 2014. – 320 с.
2. Колпаков В. К. Адміністративно-деліктний правовий феномен : Монографія / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 528 с.
3. Філіпов А. В. Адміністративно-правове забезпечення безпеки цивільної авіації в Україні : автореф... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук за спец. : 12.00.07 «адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / А. В. Філіпов. – Ірпінь, 2013. – 18 с.
4. Гончарук С. Т. Посилення адміністративної відповідальності за порушення правил безпеки польотів / С. Т. Гончарук, А. П. Гончаренко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/19200/%D1>
5. Дараганова Н. В. Правове регулювання діяльності екіпажу повітряного судна України : Навч. альний посібник / Н. В. Дараганова. – К. : Вид-во національного авіаційного університету «НАУ-друк», 2009. – 96 с.
6. Кодекс об административных правонарушениях : Закон Эстонской республики от 08 июля 1992 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : estonia.news-city.info/docs/sistemsf/doc_iercqz
7. Кодекс Республики Узбекистан об административной ответственности : Закон Республики Узбекистан от 07 октября 2013 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : lex.vz/pages/getpage.aspx?lact_id=97661
8. Кодекс Республики Казахстан об административных правонарушениях : Закон Республики Казахстан от 30 января 2001 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : online.zakon.kz/Document?id=31577399
9. Кодекс Туркменистана об административных правонарушениях : Закон Туркменистана от 13 сентября 2013 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : turkmenistan.gov.tm/?id=4878
10. Кодекс Республики Беларусь об административных правонарушениях : Закон Республики Беларусь от 21 апреля 2003 года № 194-З. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : pravo.lievnevsky.org/kodeksby/koarnev
11. Кодекс Кыргызской Республики об административной ответственности : Закон Кыргызской Республики от 4 августа 1998 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : online.adviser.kg/Document?id=30232566
12. Кодекс Азербайджанской Республики об административных проступках : Закон Азербайджанской Республики от 08 августа 2014 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.taxes.gov.az/uploads/qanun/2011/mecelleler/inzibati_xetalar_mecellesi_rus

УДК 352.07:353.2

РОЛЬ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ НА МІСЦЯХ

Лисеюк А.М.,
курсант факультету підготовки, перепідготовки та
підвищення кваліфікації працівників податкової міліції

Колосовська А.Ю.,
студент юридичного факультету

Національний університет державної податкової служби України

В статті здійснено систематизацію нормативно-правового забезпечення дозвільної діяльності місцевих державних адміністрацій, визначено роль державних адміністрацій у системі державного управління на місцях.

Ключові слова: місцеві державні адміністрації, державне управління, громадська рада, адміністративно-правові засади.

Лисеюк А.М., Колосовская А.Ю. / РОЛЬ МЕСТНЫХ ГОСУДАРСТВЕННЫХ АДМИНИСТРАЦИЙ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ НА МЕСТАХ / Национальный университет государственной налоговой службы Украины, Украина

В статье осуществлена систематизация нормативно-правового обеспечения разрешительной деятельности местных органов исполнительной власти, определена роль государственных администраций в системе государственного управления на местах. На основе достижений науки государственного управления и норм действующего законодательства Украины, отечественного и зарубежного опыта, а также обобщений практики его применения установлены сущность, содержание и особенности разрешительной деятельности местных государственных администраций, разработаны предложения по совершенствованию отечественного законодательства и практики его применение в указанной сфере.

Ключевые слова: местные государственные администрации, государственное управление, общественный совет, административно-правовые основы.

Liseyuk A.M., Kolosovskaya A.J. / THE ROLE OF THE LOCAL STATE ADMINISTRATION IN THE STATE OF LOCAL GOVERNANCE / National University of the State Tax Service of Ukraine, Ukraine

This paper is the research administrative law principles leisure activities of local state administrations. The paper contains a number of theoretical principles and practical recommendations made as a result of a comprehensive study of the administrative and legal framework permits of local state administrations. Author's definition of local administrations, and it is this link executive power in the regions, districts, cities of Kyiv and Sevastopol. In their powers they exercise executive power in the relevant local government area, as well as implementing powers delegated by the respective councils.

The characteristic of scientific views regarding the licensing of local state administrations. In addition, certain organizations, trim and features of the structural subdivisions of local state administrations and law enforcement and responsible officials of local administrations.

According to the goal comprehensive analysis of permits types of local state administrations and singled out procedures for their implementation. Consideration of the local administration matters within its competence, including the respective council delegated powers held his head, the Deputy Chairman, Deputy Chairman, Deputy Chairman – Chief of Staff of the regional, Kyiv and Sevastopol city state administration, local administration apparatus, departments, divisions and other departments of the local administration and consulting, advisory and other